

אך אנו מוכנים לכל. תחי מדינת ישראל!
תחי! תחי!
«לסתום את הפה! אני רוצה שקט!»
צעק סינטרה.

נלצר התקרב לעברו עם מגש כסף נור-
צץ, שפיסת נייר לבנה היתה מונחת עליו.
היה כתוב בה:
«פראנקי היקר! יכול להיות שאתה שחקן
גדול, וזה בכלל לא איכפת לי. אבל כי
שאתה פותח את הפה שלך, אז לוקי

קירק דוגאם

«תחי מדינת ישראל, לעזאזל!»

לוציאנו, הגננסטר הגדול, הוא בייבי לי-
עומתך.
«מי כתב את זה?» שאל סינטרה בשקט
מאיים.

«אני!» ציחקק ברישעות תייר אמריקאי
שמן מהונקונג, שישב בשולחן הסמוך.

רגע שד מתח. סינטרה קם. האמרי-
קאי השמן קם. ובמסעדה שלט השקט. הם
בחנו רגע ארוך מלא שינאה אחד את
השני, לקחו נשימה עמוקה והתחילו ל-
התקדם אטאט אחד לעבר השני. חצי הגוף
מוטה קדימה, ושני ידיים תלויות בצדדים.
ברוחמה מהגוף.

היה רגע של מתח בקאסבה. האנשים
הניחו את השכלולים המשומרים, וחזרו
לדם טרי.

ברגע זה התרומם קולונל מרקוס, התנווד
קצת ונשא את דבריו: «אחרי אלפיים שנות
עבדות זכינו בעצמאותנו! גבירותי ורבי-
תני! התכנסנו כאן לחגוג מאורע מכריע
בתולדות עמנו. אלפיי שנות חיים חיכינו
לרגע מרומם זה. יהיה קשה. אנו מוקי-
פים סיפונים מכל צד. סיפונים מאיימים
להשמידנו. אך אויבינו יבואו לעזרתנו! תחי
מדינת ישראל!»

«תחי מדינת ישראל!» צעקו כולם, והרי-
מו כוסות. דחפו לסינטרה, שעמד לזנק
על השמן, כוס ביד, ואמרו לו בקול
משדל: «תחי מדינת ישראל, פראנקי, תחי
מדינת ישראל!» היה נעים לו, הוא לקח
את הכוס ומילמל «תחי מדינת ישראל,
לעזאזל!»

כך נישבר המתח, והחיים חזרו לי-
מסלולם.

משפט

מוסיקת לילה רדגים

יש אנשים המוכנים לעשות הכל כדי
שיכתבו עליהם שורה בעתון. מורידים את
החזייה בחוף הומה מתרחצים. ניכנסים
מתחת לאוטובוס נוסע. ניפצעים, נהרגים,
העיקר שורה בעתון.

רפי גלסון הוריד פסנתר לקרקעית ים
סוף, בשביל שורה בעתון (העולם הזה
1449). אבל זה עלה לו ביוקר, יותר מ-
פסנתר אחד. הוא יישב בבית הסוהר.

סיגרייה על שמו. כל חודש מחפש
רפי גלסון סיבה חדשה להופיע בעיתון,

כי כל חודש הוא מחליף מקצוע. מקצועו
האחרון הוא מנכ"ל סניפים תתימיים
לתיירים בחוף אלמוג. הוא הכין לו כרטיס
ביקור חדש, אותו הוא מחלק לתיירים,
ושם כתוב: רפי גלסון, האיש היחיד
בעולם שעל שמו ניקראת סיגרייה.

כרטיס הביקור לא הספיק לו, ולכן הוא
(המשך בעמוד 31)

אורחים

מצילי המולדת

אנשים נאורים רבים מתלבטים לאחרונה
על מישכבם בלילות בבועיה ציבורית חמורה
ביותר: מה עשה פראנק סינטרה בחצי
הלילה האחרון שלו בישראל?
האם הוא עשה מה שהוא עושה תמיד?
או האם הוא לא עשה מה שהוא לא
עושה תמיד? שאלה קשה מאד, אך חשובה
מאד.

מדווחת זיוה יריב:

התשובה מתחילה בשתיים: עשרה בלילה,
ביום השלישי האחרון. יהודים טובים חזרו
מהקולנוע הביתה לישון, ויהודים רעים
ישבו במסעדה קאסבה ואכלו שבלולים.

פתאום ניכנס למקום טייס קרבי עם
כובע מצחייה, עיניים צבועות ושפתיים
אדומות ומייקאפ חום. בעלי המקום הי-
מכובד זינקו לעברו, לפני שהאורחים יראו
אותו, ואמרו לו בלחש: «אדוני, טעית
בכתובת. שדה התעופה נמצא במרחק שתי
דקות מכאן.»

אבל הוא נתן מייד את סיסמת הקסם
«אני סינטרה. הסרטנים הגיעו!» והם נתנו
לו מעבר חופשי.

הוא בא ישר מחגיגות יום העצמאות
בכירינות ברמת גן, שם סיים את תפקידו
בסרט, והוא אמר שהוא מקוה שיסלחו לו
שהוא לא מוריד את האיפור והבגדים, אבל
הוא עייף והוא צריך לטוס השכם ב-
בוקר לאמריקה.

«קולונל, זה החיל!» אחריו הגיע קר-
לונל מרקוס דוגלאס, בכובע גרב, באסל-
דרס צבאי, נעליים צבאיות ומכנסים צבאיים.
רחבים, עיניים צבועות ושפתיים אדומות.
הגיעה אשתו, מפקד ההגנה יול ברינר
ובנו, ואלוף-משנה שמואל מור, יועץ טכני
של צה"ל, במדים טבעיים של אלוף-משנה
שמואל מור. ריח שובב של ויסקי נדף
בשטה, והטייפ ניגן מארש צבאי בקצב
של טאנגו. מי שלא הכיר אותם, היה יכול
לחשוב שהם קצת שתויים.

החבורה התיישבה ליד אחד השולחנות,
וסינטרה אמר: «קולונל מרקוס, להתחיל
בבקשה.»

השתררה דממה קדושה. קולונל מרקוס
דוגלאס קם. רציני מאד. הוא הרים את
צווארון הבטלדרס הצבאי, כיעצע, הרים את
ציננת הגלאדיולות ביד אחת ונשא דבריו
בלהט:

«גבירותי ורבותי! התכנסנו כאן לחגוג
רגע מכריע בתולדות עמנו. אלפיים שנה
חיכינו לרגע גדול זה. הבה ונרימה כוס
לכבוד המאורע. אחרי אלפי שנות עבדות
זכינו בעצמאותנו. מישו כאן יודע מה
זה אלפיים שנה? אלפיים שנה, גבירותי,
הן יותר מאלף שנה. הן אלפיים שנה!
אנו צפויים למאבק קשה. לא יהיה קל.
אנו מוקפים אויבים. אך אנו נכונים לכל.
יש לנו אמונה ובקבוקי סיפונים...»

«איפה הסרטנים?» שאל סינטרה, ומחק
בטעות גבה מצוירת אחת שלו.

«אמונה וסיפונים», התעלם מההפרעה ה-
קולונל, כשעיניו הצבועות נעוצות בקיר.
«כן, גבירותי, יש לנו אמונה וסיפונים!
תחי מדינת ישראל!»

«תחי מדינת ישראל! תחי! תחי!» צעקו
כולם.

קולונל מרקוס הקריב את ציננת ה-
פרחים לפה, והטייס הקרבי סינטרה אמר:
«תשאיר גם לי מזמן לא שתיתי גלאדיו-
לות.»

אלפיים שנה, עם קרח. אחרי זה
סרטנים וארגו החיסקי טילפנה ג'וסלין ג'ר-
סיה ושאלה את סינטרה מה שלומו מאת-
מול, אחרי שהוא שבר תקליטים במלון
(ראה עמוד 21). הוא שאג לטלפון: «אל
תפריעי לי, טוב? את לא רואה שאני
חוגג את יום העצמאות? גוד-באי!»

קם קולונל מרקוס וביקש שוב רשות-
הדיבור. הוא הזדקף, כיעצע ונשא דבריו:
«גבירותי ורבותי! התכנסנו הנה לחגוג רגע
מכריע בתולדות עמנו. אלפיים שנה חיכינו
לרגע גדול זה. אחרי אלפיים שנות עב-
דות...»

«עם קרח או בלי קרח?» שאל מלצר
בנימוס.

«אחרי אלפיים שנות עבדות. אנו מוקפים
אויבים מכל צד. אנו צפויים למאבק קשה.
וזה יהיה בהחלט קשה, אני אומר לכם.»

• בתסריט משמשים הסיפונים כנשק
עיקרי בידי חיל-האוויר הישראלי (העולם
הזה 1449).

לכתות אקסטרוניות

בקר או ערב לבחינות

בגרות ומוקדמות

במועדים: נובמבר 65, מרץ 66 ויולי 66
הנערכות מטעם משרד החנוך והתרבות

לרשות התלמידים:

- מורים אקדמאיים מנוסים
- קרן סטיפנדרות

באם לא תעמוד
בבחינות לאחר
שתכונן להן
אצלנו — נלמד אותך

שנה נוספת

לקראת אותן בחינות.

בחינה

בתי-ספר תיכוניים, תל-אביב,
התיעצות פדגוגית והרשמה:
רח' גורדון 53, פינת רח' ריינס, טל. 38660
כל יום בין השעות 9.00—13.00 לפנה"צ.
רח' אנטוקולסקי 4, בנין ביה"ס בן-יהודה ע"י רח' ארלי
זורב פינת אבן-גבירול, בין השעות 8.00—5.30 אחה"צ.

טוס FLY

AVITOUR איתור

נתיבי אויר — AIRLINES

טיסות יומיות.

7.00	מתל-אביב לחיפה
7.30	מחיפה לאילת (מגיעים ב-9.00)
3.30	מאילת לחיפה (מגיעים ב-5.00)
5.30	מחיפה לתל-אביב.

(HARTER)

טיסות שכר

לפי שעות

תל-אביב — איתור נתיבי אויר בע"מ
גליקסון 10, טל. 228618, 229654
חיפה — דאקא, רח' העצמאות 39
טל. 64761, 64959
אילת — מרכז מסחרי, טל. 2977, 2211

העולם הזה, שבועון החדשות הישראלי
המערכת והמנהלה: תל-אביב, גליקסון 8, טלפון 226785. ת. ד.
136 • מען מברקי: עולמפרס • דפוס משה שהם בע"מ, תל-אביב,
סין 6 • העורך הראשי: אויר אבנרי • המו"ל: העולם הזה בע"מ.